

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: P. K.
trvale bytem X

zastoupen Mgr. Veronika Kaprálová, advokátka
sídlem Čeňka Růžičky 767/8, Brno-Bohunice
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2019, č. j. RN-X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2019, č.j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **5200 Kč**, a to ve lhůtě 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Veroniky Kaprálové, advokátky se sídlem Čeňka Růžičky 767/8, Brno-Bohunice.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2019, č.j. RN-X dále jen „napadené rozhodnutí“), byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2019, č.j. R-28. 2. 2019 – X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínky invalidity dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“).
2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov (dále jen „OSSZ Prostějov“) ze dne 29. 1. 2019, kdy žalobce nebyl invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. V námitkovém řízení byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, a to z následujících důvodů. Žalovaná nechala vypracovat nový posudek o invaliditě žalobce svým lékařem. Vycházela z následujících prokázaných diagnóz zdravotních postižení žalobce: artrózy obou hlezenních kloubů horší vpravo II. – II. stupně s varozitou (st. p. artroskopii), arteriální hypertenze II. stupně kompenzovanou medikací, stav po opakovaných renálních kolikách, vertebrogenní algický syndrom bederní páteře bez kořenového syndromu, hyperplazie prostaty, stav po cholecystektomii.
4. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem žalované ze dne 14. 5. 2019 bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je artróza obou hlezenních kloubů s varozitou a omezením hybnosti více vlevo, kvalifikováno podle kpt. XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu A (artropatie) položce 1 b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Zdravotní postižení však nebylo takového stupně a rozsahu a nemělo takový vliv na pracovní schopnost, aby odůvodňovalo vyšší míru poklesu pracovní schopnosti. Žalobce je posuzován jako školník bez omezení, byl mu částečně amputován prostředníček pravé ruky. Pooperační stav na druhém a třetím prstu levé ruky podstatně nenarušuje funkci končetiny a je z posudkového hlediska nevýznamný. Dle posudku o invaliditě OSSZ v Prostějově ze dne 29. 1. 2019 není žalobce invalidní. Tento posudkový závěr byl potvrzený i posudkem o invaliditě ČSSZ, přičemž invalidita je jednou z nutných podmínek pro vznik nároku na invalidní důchod.
5. Z uvedených důvodů byly námitky proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuty jako nedůvodné a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.

III. Žaloba

6. Žalobou brojil žalobce proti napadenému rozhodnutí, které napadá v celém jeho rozsahu pro jeho nesprávnost a nezákonnost, a to zejména z následujících důvodů.
7. Žalobce má za to, že podle posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení ze dne 14. 5. 2019 jeho zdravotní stav odpovídá postižení uvedené v kapitole XIII,

oddílu A, položka 1b a míru poklesu pracovní schopnosti posudkový lékař stanovil na pouhých na 20%. Toto hodnocení je však v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů. V současně době trpí pokročilou artrózou toho nejtěžšího stupně, kdy je prognóza zdravotního stavu nepříznivá. Možnosti léčby prakticky nejsou a jediným nabízeným východiskem je trvalé znehybnění, a to sešroubování kotníků. Tento postup bohužel nemůže zajistit bezbolestnost ani mobilitu a navíc je nevratný. Obě dolní končetiny má vychýlené z osy, kdy mu každý pohyb způsobuje bolest, kterou s ohledem na stupeň postižení nelze kompenzovat ortopedickými pomůckami.

8. Posudkový lékař se dále nezabýval ani dalšími zdravotními postiženími žalobce, a to zejména částečně amputovaným prostředníčkem pravé horní končetiny a nefunkčním ukazováčkem levé horní končetiny, kdy je po operaci prst nefunkční a postupem času dochází k deformitě a bolestivosti sousedních prstů, hlavně prostředníčku.
9. Se shora uvedeným posudkem o invaliditě žalobce nesouhlasí. Posudkový lékař určil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal žalobcův zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván, takže ho lékař nejen nevyšetřil, ale ani neviděl a nemohl si tak učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Současně neměl možnost se k jeho závěrům osobně vyjádřit, čímž bylo narušeno jeho právo na spravedlivý proces.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobce

11. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15. 8. 2019 žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované.
12. V předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v případě, kdy žalovaná rozhoduje o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod (do 31. 12. 2009), o nároku na invalidní důchod I., II. nebo III. stupně (od 1. 1. 2010) a o datu vzniku invalidity, je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení.
13. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů ve věcech sociálního zabezpečení, státní sociální podpory a sociální péče při zjišťovacích a kontrolních lékařských prohlídkách posuzují dle § 8 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, okresní správy sociálního zabezpečení.
14. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nemění.
15. Žalovaná je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Prostějov a lékařem pracoviště ČSSZ Ostrava, odd. lékařské posudkové služby, byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Oba posudky považuje žalovaná za objektivní a správné, a proto považuje žalobu proti napadenému rozhodnutí za nedůvodnou.

16. V **replíce** k vyjádření žalované ze dne 18. 11. 2019 žalobce uvedl, že trpí pokročilou artrózou toho nejtěžšího stupně, kdy jsou viditelně poškozeny oba kotníky. Dolní končetiny jsou trvale vychýleny mimo osu, každý krok tak pro žalobce představuje bolest. Prognóza zdravotního stavu není příznivá, neboť léčba prakticky neexistuje. Špatný zdravotní stav je pak umocňován a komplikován jeho dalšími zdravotními problémy, ať již jde o chybějící článek prstu (prostředníček pravé horní končetiny), „umělý“ kloub (ukazováček levé horní končetiny), nebo jeho psychický stav (deprese).
17. Žalobce je přesvědčen, že jeho zdravotní stav lze zařadit minimálně pod kapitolu XIII., odd. A, položku 1c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, tedy těžké postižení osteoartrózou. Žalobce má postiženy dva velké nosné klouby (kotníky) a současně má postiženy malé klouby rukou (zejména levé horní končetiny), pohybové schopnosti žalobce jsou vykoupeny bolestí, kdy jeho pracovní povinnosti a denní aktivity jsou limitovány délkou, po kterou je žalobce schopen (přes bolest a sebezapření, či s využitím analgetik) stát na nohou.
18. Žalobce má mj. psychické problémy, které jsou řešeny medikamentózně, trpí psoriázou a vysokým krevním tlakem. Žalobce je po cholecystektomii z důvodu žlučnickových kamenů, dále je po několika ledvinových kolikách, kdy je pod neustálým dohledem na urologii a nefrologii. Žalobce se každodenně potýká s problémy překyselení žaludku, jako je pálení žáhy a se zažívacími problémy v důsledku střevních výchlipků. Žalobce navrhl, aby soud nechal vypracovat tzv. revizní znalecký posudek.

V. Řízení před krajským soudem

19. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis žalované (dávkový spis), z něhož vyplývají následující skutečnosti.
20. Žalobce podal žádost o přiznání invalidního důchodu dne 12. 12. 2018, přičemž jde o první žádost žalobce o přiznání důchodové dávky v invaliditě. Zjišťovací posudek OSSZ Prostějov byl vypracován dne 29. 1. 2019, kdy rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu bylo postižení uvedené v kpt. XIII, odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/1999 Sb.
21. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 28. 2. 2019. V námitkovém řízení žalobce zejm. uvedl, že jeho zdravotní postižení mají nepříznivou prognózu, má problémy s horními končetinami (endoprotéza ukazováčku levé horní končetiny a amputace prostředníčku pravé horní končetiny).
22. Krajský soud nechal vypracovat **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně (dále jen posudek PK MPSV), který byl podán dne 23. 1. 2020. PK MPSV zasedala ve složení předsdkyně komise a dalšího lékaře z oboru ortopedie, jakož i tajemnice komise. Žalobce byl při jednání PK MPSV přítomen. PK MPSV při posouzení vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. V., nálezů ortopedie, urologie, nefrologie.
23. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že se jedná o muže ve věku 58 let vyučeného v dělnické profesi montér ocelových konstrukcí, který od roku 1989 pracuje jako školník. U jednání posudkové komise byl žalobce vyšetřen odborným

lékařem v oboru ortopedie a hodnotil u žalobce jako funkčně významné postižení dvou hlezenních kloubů s oboustrannou varozitou pat, stojem a chůzí na zevních hranách chodidel.

24. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení hlezenních kloubů oboustranně, jedná se o středně těžké funkční postižení ve smyslu kapitoly XIII, odd. A položky 1b (středně těžké funkční postižení dvou hlezenních kloubů s oboustrannou varozitou pat. Byla zvolena horní hranice položky pro klinický nález i s přihlédnutím k profesi. Ostatní postižení jako hypertenze, antrum gastritida, vnitřní hemoroidy, st.p. distorzi II. prstu levé horní končetiny nenarušuje podstatně funkci ruky, úchop zachován, nedosahuje posudkové významnosti pro invaliditu.
25. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. A položky 1b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 20 – 35%. PK MPSV stanovila konečnou míru poklesu pracovní schopnosti 35% tedy na horní hranici procentního rozmezí.
26. PK MPSV uzavřela, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity. Pro stanovení vyššího stupně poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody.
27. Žalobce reagoval prostřednictvím své zástupkyně na posudek PK MPSV ze dne 23. 1. 2020 svým závěrečným návrhem tak, že se závěry tohoto posudku souhlasí a nezúčastní se ústního jednání. Proto navrhl, aby žalobě bylo vyhověno a byla mu přiznána náhrada nákladů řízení.
28. Krajský soud nařídil ve věci **jednání**, které se uskutečnilo v omluvené nepřítomnosti žalobce i jeho zástupkyně a za přítomnosti zástupkyně žalované dne 31. 7. 2020. Krajský soud shrnul obsah soudního a správního spisu a vyslechl vyjádření žalované k věci samé. Poté provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 23. 1. 2020. Zástupkyně žalované uvedla, že proti závěrům tohoto posudku nevznáší žádné výhrady a rozhodnutí ponechává na úvaze soudu. Jelikož nebyly další návrhy na dokazování (návrh žalobce na vypracování revizního znaleckého posudku byl konzumován jeho závěrečným návrhem), krajský soud ukončil dokazování, vyslechl konečný návrh žalované a po přerušení jednání vyhlásil rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

29. Žaloba je **důvodná**.
30. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale

ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

31. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
32. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní

schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

33. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. Předně je třeba říci, že v předmětné věci jde o zodpovězení otázky, zda žalobce byl či nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované invalidní alespoň v prvním stupni invalidity. Zatímco posudky vypracované ve správním řízení před žalovanou shodně konstatovaly, že žalobce není invalidní a pokles jeho pracovní schopnosti činí pouze 20 %, žalobce tvrdí, že je invalidní alespoň v prvním stupni invalidity, přičemž sám navrhoval kvalifikaci svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle XIII., odd. A, položku 1c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity (pokles pracovní schopnosti v rozmezí 40 – 50 %).
34. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 23. 1. 2020, podle jehož závěrů žalobce byl invalidní v prvním stupni invalidity k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Krajský soud hodnotil předložený posudek PK MPSV po formální stránce jako vyhovující právní úpravě obsažené v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., neboť komise zasedala v řádném složení a jejím členem byl odborný ortoped. Žalobce byl při jednání PK MPSV přítomen a vyšetřen, přičemž závěry vyšetření v komisi potvrzují diagnózy obsažené v předchozích posudcích.
35. Stran obsahu předloženého posudku PK MPSV (jeho úplnosti a přesvědčivosti) krajský soud uvádí, že o rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl v předmětné věci žádný spor. I PK MPSV kvalifikovala rozhodující zdravotní postižení žalobce shodně s předcházejícími posudky OSSZ v Prostějově a lékaře žalované jako středně těžké postižení dvou hlezenních kloubů s oboustrannou varozitou pat (artropatie), které bylo kvalifikováno podle kapitoly XIII., oddílu A položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozdíl v posudkovém hodnocení PK MPSV oproti předchozím posudkům je v tom, že komise zvolila jako lépe odpovídající horní hranici procentního rozmezí aplikované položky přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV zdůvodnila tento postup tím, že zohlednila klinický nález i s přihlédnutím k profesi žalobce.
36. Dále PK MPSV hodnotila i ostatní zdravotní postižení žalobce (gastroenterologické, nefrologické a ortopedické nálezy). PK MPSV provedla i samostatné hodnocení postižení horních končetin podle kapitoly XV odd. B přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kde by však toto postižení dosáhlo hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti pouze 10 %.
37. Vzhledem k uvedenému krajský soud shledal předmětný posudek PK MPSV jako úplný a přesvědčivý, přičemž zjištění I. stupně invalidity (míra poklesu pracovní schopnosti 35 %) bylo v předloženém posudku dostatečně zdůvodněno. Obě strany pak závěry předloženého posudku akceptovaly jako správné a ztotožnily se s nimi.

38. Za této situace krajský soud již neprováděl další dokazování, vycházel z posudku PK MPSV ze dne 23. 1. 2020 jako ze stěžejního důkazu v otázce invalidity žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí. Z toho plyne, že v soudním řízení bylo prokázáno, že žalobce byl nejpozději k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni invalidity, pročež napadené rozhodnutí nemůže obstát.
39. To znamená, že skutkový stav v řízení před žalovanou nebyl zjištěn dostatečně a řádně, pročež je napadené rozhodnutí zatíženo vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

40. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
41. V dalším řízení bude žalovaná vázána dokazováním provedeným krajským soudem (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) v předmětném soudním řízení s tím, že žalobce je invalidním v I. stupni invalidity, a bude povinna nově rozhodnout v souladu s vysloveným závazným názorem zdejšího soudu v otázce nároku žalobce na invalidní důchod.
42. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch (žaloba byla shledána jako důvodná), a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Žalobci vznikly náklady řízení na zastoupení advokátkou Mgr. Veronikou Kaprálovou.
43. Krajský soud stanovil náhradu odměny právního zastoupení v souladu s příslušnými ustanoveními vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, přičemž započítal jako úkony právní služby převzetí a přípravu zastoupení včetně první porady s klientem, dále písemné podání ve věci ze dne 18. 11. 2019 a 24. 7. 2020 a účast při jednání PK MPSV dne 23. 1. 2020. Celkem učinila zástupkyně žalobce ve věci čtyři úkony právní služby v sazbě 1000 Kč za jeden úkon, přičemž náhrada odměny byla dále zvýšena o částku náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč za každý úkon právní služby. Celkem tedy náleží na náhradě odměny za právní zastoupení žalobci částka 5200 Kč, kterou krajský soud nezvýšil o částku připadající na DPH, neboť zmocněná zástupkyně žalobce není plátcem této daně. Žalovaná je povinna uhradit náhradu nákladů řízení žalobci k rukám jeho zástupkyně za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.
44. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok III. tohoto rozsudku), tudíž o ní krajský soud samostatně nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za

něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je
podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.